

Det sidste ord

De mange sprogs mange verdner

TEKST: TINE BYRCKEL, PSYKOANALYTIKER OG FILOSOF

En lysende dag i foråret var jeg inviteret til at tale for et hold elever fra en dansk højskole på besøg i Paris. Emnet skulle være 'Macrons Frankrig'.

La Fondation Danoise ligger midt i Cité Universitaire, en campus skabt mellem de to verdenskrige og bygget på håbet om fredeligt samvær, før det hele brændte sammen med 2. verdenskrig. Der er ikke noget egentligt universitet, blot værelser nok til at modtage næsten 6000 studerende fra hele verden. Jeg har selv boet der som studerende, og mens duften af syren strømmede ind fra parken, tænkte jeg over, hvor meget der skal til for at lære et andet land at kende.

For hvordan forklare 'Macrons Frankrig' uden at forklare en hel masse andet? Det franske folks mentalitet er ikke kun struktureret af det formelle – parlamentet, præsidentens rolle, Den femte Republik skabt af de Gaulle, der gør, at det, vi danskere kalder demokrati, nærmest kan sættes ud af spillet. Men også af partier, partistrukturer, fagforeninger – så forskellige fra de danske. Hvordan forklare de unge mennesker, hvordan skolesystemet præger franskmænd, at berygtede forstæder måske har god

grund til at være vrede, eller bare det, at efterskoler og højskoler slet ikke findes?

Og så er der sproget. Jeg har opdraget mine børn i Frankrig, et par stykker af dem er flyttet 'tilbage' til Danmark. De er tosprogede, og vi taler ofte om, hvordan verden dermed er splittet. Når man taler flere sprog, sådan for alvor, kan verden aldrig blot blive én. Man forstår, hvor forskelligt ikke alene sprogene dækker realiteten, men også dermed, hvor forskellige verdner, der findes. Og at ingen af dem er den 'rigtige'.

Babylonmyten betragtes som straf for det menneskelige overmod. Menneskeheden blev splittet op i tusindvis af sprog, så Babelstårnet aldrig kunne bygges færdig. I øjeblikket bygges der atter mure verden over, man lukker sig inde i sit eget sprog, sin egen identitet. Det sker samtidig med, at alverdens sprog forsvinder i globaliseringen, der springer over mure højere end Babylons.

Men de mange sprog var ikke en straf. De mange sprog er den velsignelse, det er, at sandheden aldrig kan siges entydigt. Og når vi lærer andre sprog at kende og forklarer hinanden vore verdener, bliver det hele meget større. På den gode måde.

Det sidste ord

skrives i 2018 på skift af

KATJA GOTTLIEB
FLEMMING KLOSTER POULSEN
TINE BYRCKEL

